

Zelandia

<https://hdl.handle.net/1874/349812>

ZELANDIA inferioris Germaniae pars
magno circumdata Oceano plurimis insulis est disternata.
terra est ubi admodum gleba, populosa et ob portuum
commoditatem navigatione celebris. Habet autem præ ceteris
tres insulas insignes Valachriam Scaldiam et Suydbœue-
landiam, cuius non minimam partem nostra tempestate
primum an. 1330 deinde et tricesimo secundo, flante Co-
ro vento magno inpetu mare ruptis aggeribus occupa-
uit Sublata Tunc in uniuersum atque demersa est Nort-
Benelandia insula, cum pagis vilis et oppido Corthenio.
Inquuntur omnes he insule partim aggeribus partim
litoribus et collibus barenosis, ut omnes aliæ quoque
que Oceano alluuntur Quarum incolis continuu-
Veluti pugna et collectatio est cum mari seuerente.
Ut enim pluri mala loca confusere licet iam aggeribus
cincla, longeque à maris estu et refluxu disita, que
olim mari fuerunt contigua, ita etiam aliquando
fore spes est, ut loca iam auulsa tandem aggeribus
denuo cingantur, et quasi postlimmo ab incolis renue-
di centur Notantur vero aggeres punctis veluti
in lineolas passim per insulas deditas.

BLONk
ZEE-3

delitijs totius Zelandia habebatur, sed Anno 1532. insula integra ita mari absorpta est, ut eius preter tures nonnullas, quae ex vndis prominent, nulla sint reliqua vestigia. Inter hanc & Suytbeuelandiam interiacet altera quam *Wolters-dijck* vocant, insula, duos saltus pugnoshabens. Walachria præterea insula est, vel ab eius cultore sic denominata, vel à Gallis, qui hanc oram frequentabant, qui Belgica clementia, eiusque soli stabilitas, Zelandici verò fundi redditus. Vulgari sermone *Brabanſche loth*, *Zecusche renten*. Minora nulla habet ferè. Verum ex lacubus, quas *Moer* indigenæ vocant, eruuntur glebae bituminose, quæ accensæ, vt naphta ardent, non sine odore tetro ac viroso. Apud Brabantos quoque erit virga ex illa materies, sed quod regio minus salfiginosa sit, atque à mari remotior mitius olet. Illi *Thurf* has glebas indigit, maritimis verò Darri. Quarum tanta vis est, vt si frequentius his ades incalescunt, vt ferrum, cuprum, stannum, argenteum, atque ænea quæque deurat, omniaque in ædibus præter aurum deteriora efficiat. Hæc tria insignia continent oppida, Metelliburgum, Camperiam, quam *ter Veer* indigenæ vocant, & *Vlissingam*. Atque hæc omnes Zelandia insulæ cum nonnullis alijs Comitatuum cōficiunt, ac vrbes mœnibus cinctas octo in vniuersum, vicos autem pagos innumerous ferent. De aeris autem zelandici clementia haud multa polliceri ausim (inquit Lemnius) vt qui in nonnullis partibus sit paulo asperior, & quæ vicinarum gentium minus salubris, præsertim æstate, ob paludum & stagnorum graues halitus, & quod regio arboribus minus consita. Hoc tamen habet commodi, quod contagioni ac pestiferis morbis minus sit obnoxius, ac serius inficiatur, at infectus immaniter in corpora hominum græfatur. Terra ipsa secunda ac frugifera: nam præter insignes atque immensum faffigias lauros, perpolitis maturitate baccis onustas, quæ Brabantis denegata sunt: præter efficaces ac salubres herbas, cum medendis morbis, tum sibi accommodas, præter sal candidissimum, quod ciuium industria conficitur, præter rubiam, garausam Gallis, *Meedecape* in dignis nominatam, ad ornandas pannis, ne color defloscat, eumque intimè concipient, necessariam, præter triticum quo nusquam gentium candidus, aut magis ponderosum, præter tot salamenta, ac vento induratas faperdas, simulac immensam piscium copiam, quæ quotidie recens aduecta, in omnes Europæ partes distribuitur, exhibet. Prata ac pascua habet latissima, pecora fecundissima. Ferinas vix alias habent præter cuniculos. Ea autem hic est rerum visciditudo, vt minimus annorū decursu, ac temporis interuallo, magna incrementa hæc regio suscipiat, rursum maximam iacturam ac detritamenta patiatur. Nec vlla res vices rerum humanarum, aut varios instabilesque motus melius commonstrat, quæ zelandia insulæ, qua-

rum prospere successus ac res secundæ æstuario fluxu ac refluxu, nunc huc, nunc illuc volvuntur. Nulla est apud vllas nationes annona, aut res frumentaria etiam lectissimi tritici vberior, ita vt bina iugera Zelandica plus emolumenti cultori, colonoue afferant, quam quatuor Brabantica. Itaque prouerbio Belgico exoptantur Brabantici aëris clementia, eiusque soli stabilitas, Zelandici verò fundi redditus. Vulgari sermone *Brabanſche loth*, *Zecusche renten*. Minora nulla habet ferè. Verum ex lacubus, quas *Moer* indigenæ vocant, eruuntur glebae bituminose, quæ accensæ, vt naphta ardent, non sine odore tetro ac viroso. Apud Brabantos quoque erit virga ex illa materies, sed quod regio minus salfiginosa sit, atque à mari remotior mitius olet. Illi *Thurf* has glebas indigit, maritimis verò Darri. Quarum tanta vis est, vt si frequentius his ades incalescunt, vt ferrum, cuprum, stannum, argenteum, atque ænea quæque deurat, omniaque in ædibus præter aurum deteriora efficiat. Hæc tria insignia continent oppida, Metelliburgum, Camperiam, quam *ter Veer* indigenæ vocant, & *Vlissingam*. Atque hæc omnes Zelandia insulæ cum nonnullis alijs Comitatuum cōficiunt, ac vrbes mœnibus cinctas octo in vniuersum, vicos autem pagos innumerous ferent. De aeris autem zelandici clementia haud multa polliceri ausim (inquit Lemnius) vt qui in nonnullis partibus sit paulo asperior, & quæ vicinarum gentium minus salubris, præsertim æstate, ob paludum & stagnorum graues halitus, & quod regio arboribus minus consita. Hoc tamen habet commodi, quod contagioni ac pestiferis morbis minus sit obnoxius, ac serius inficiatur, at infectus immaniter in corpora hominum græfatur. Terra ipsa secunda ac frugifera: nam præter insignes atque immensum faffigias lauros, perpolitis maturitate baccis onustas, quæ Brabantis denegata sunt: præter efficaces ac salubres herbas, cum medendis morbis, tum sibi accommodas, præter sal candidissimum, quod ciuium industria conficitur, præter rubiam, garausam Gallis, *Meedecape* in dignis nominatam, ad ornandas pannis, ne color defloscat, eumque intimè concipient, necessariam, præter triticum quo nusquam gentium candidus, aut magis ponderosum, præter tot salamenta, ac vento induratas faperdas, simulac immensam piscium copiam, quæ quotidie recens aduecta, in omnes Europæ partes distribuitur, exhibet. Prata ac pascua habet latissima, pecora fecundissima. Ferinas vix alias habent præter cuniculos. Ea autem hic est rerum visciditudo, vt minimus annorū decursu, ac temporis interuallo, magna incrementa hæc regio suscipiat, rursum maximam iacturam ac detritamenta patiatur. Nec vlla res vices rerum humanarum, aut varios instabilesque motus melius commonstrat, quæ zelandia insulæ, qua-

ad milliaria refers eius mensuram, habebit in latitudine milliaria Italica 79. Germanica verò 19.

In longitudine autem Italica 34.

Germanica autem 8¹₂.

ZELANDIAE TABVLA.

Zelandia vnde nomen traxerit, haud equidem obscurum fuerit, vel illi qui præter eius picturam viderit nihil, quippe cum salo cingatur undeque. Ortum tamen eius nonnulli à Danis dederunt, quos ferunt occupatam à se Walachriam, Zelandiam appellasse, mutuato nomine ab insula quadam celebri sui, hoc est, Cymbrici maris, deinceps autem & reliqua huic circumiacentes & vicinæ insulæ eodem nomine complecti ceperunt. Verum parum retulerit vtra harum alteri nomen suum communicarit, cum palam sit omnibus, Zelandias vocari, tanquam terras marinas, seu in mari salo sitas. Huius autem nostra Zelandia cum complures sint Insulæ, suis quoque nominibus insignite, easque vix possibile sit separatim describere, ed quod varijs inundationibus obnoxia vi tempestatum, cum locum, tum formam, tum ipos sapienter incolas mutant: nos eo quo commodissime fieri poterit, ordine describemus. Quindecim itaque Insulis distinctæ hac regio est, quarum subinde alia maris inundationibus & saevitia operiuntur salo, alia ex vndis protrudentes capita paulatim eriguntur, ac accolarum labore assiduo & industria, aggeribus circundari, habitari que incipiunt. Verum ex, quoniam plerunque paruæ sunt, ac parum diu subsistunt, vix nomē merentur. Quare his omisis præcipuas enumerabimus, quæ septem sunt, reliquis firmiores magis que cultæ, quarum si prius & vetustos & recentes colonus considerauerimus, eas deinceps diuidemus. De generis autem huius origine Olaus Gothus & alij plures eodem planè modo tradunt Cymbros fuisse: quare sic de eadem disserit Leuinus Lemnius. Constat fama est atq; indigenis per manus tradita, à Gothis ac Danis hanc gentem profluisse, præsertim ab illa Insula Cymbrica, quæ in Dania Zieladæ nomine inscripta est, in qua spectatur celeberrimū Emporium Hafnia, vulgari nomine Coopmans-hauen, à portu negotiatoribus frequentato, qui hanc terram cultoribus vacuam, oppositis erexitis que aggerum molibus, in insulas redegerunt, atque extructis primū casis, minutisque atque angustis tigurijs, sementi ac pacuis reddidere idoneum. Erat enim Casaris atate, magna terra huius pars, quæ non aliud quam Batavij appendix est, inculta, nec vñquam ad serendi usum vñmero proscissa, aut fossione subacta, sed æstuaris ac paludibus impedita. Mattiani dicti sunt antiquitus, ex vulgata alloquendi consuetudine ac cōpellatione, qua populares atque indigenæ inter se sunt vni. Maer enim in eorū lingua ac populari appellatione, omnium actionum, contractuum, periculorum, ac totius voluntatis, consilii, laboris socium comitem que sonat, omniumque rerum quas inter se exercit, participem ac confortem. Atque hocetiā eos nomine Tacitus appellat, quem inquit: *Mattiacionis gens Batavis similes, nisi quod ipsi terra lñ solo acris animantur.* Eius populi hodie in quilibet ac indigenæ robusti, statura corporis liberali, feroce, viribus, ingenio, solertia, versutis, calliditate, fallacijs, captionibus, negotiadi peritia, ac conquirendi industria Batavis superiores, mercatura partim, agricultura partim. Maior verò pars rei nauticæ ac pescationibus dedit, qui ea sunt morum ac vita integratæ, vt nunquam inter illos vñque contentiones, iurges, similitates, dissidia exoriantur, nec vñquam inter se lites conjectantur, aut iure cum æqualibus contendant, ita vt magistratus nunquam, nisi in urgentissimis causis se horum controuerfijs interponat. In re domestica ac familiari omnia elegantia, nitida, exposta, mensa frugalis, nec vñquam prodigaliter sumptuosa. In mercatura exercenda nemo non ciuium soleri atque industrius, lucrī audius, ad rem attensus, in tenuiores tamen atque inquiilos in opia pressos, liberalis ac beneficis, in cæteros hospitalis, blandus, comis, affabilis, candidus, atque ab omni simulatione ac fucata specie nulli non obuius atque expositus. Nautica rei his viis quisquam magis peritus. Qui pescatura operam dant, nullum inter suos gregales tollant mendicum, ac probro ducunt, si quis ex cōsociatis stipem emendiceret, aut quid aliud eblandiatur, quin ipsa pescatoria societas, & qui inter illos est primarius, quem Decanum vocant, singulis quibus res domi angustior est & contraciō, quæcum vñ familiam alant, ac sustinent, ex communī arario suum dimensum constitut: ita vt non desit quo famem frugiliter ac liberaliter solentur. Quum autem tam nu-

merosa multitudo pescatu se exerceat, ac paulo longius in Oceanum progressa, vñctum in mari venetur: si quando parcet ac maligne pescari contingat, nullus vñquam horū se vexat aut excruciat, nec cuiquam malè precatur, sed omnia placidè ac sedatè perfert, meliorum spe atq; fiducia. Quo ad reliqua, ingenia fortuntur haud stupida obrusata, verum faceta, urbana, festiva, pleraque ex aura marina afflata salsa & vñctiosa quadam dicacitate contaminata. Zelandi præterea commissationibus ac poculis aliquanto plus dediti sunt. Regionis autem huius insulas Orientales ab Occidentalibus discriminat Scaldis fluuij, quarū quæ ad Ortu spectante Beesterschel indigenis vocantur, quæ verò Austro ac Flandriæ obuersæ sunt Berresterchel, quasi superiorē ac inferiorē, aut citeriorē, atque vñteriorē dicas, quarū alia cis Scaldā, alia trans Scaldam consistunt. Designatur autem his nominibus duas insignes quæsturæ, quibus prætoris etiam dignitas ac dictaturæ potestas attributa est, sic vt harum Præfectis sit ius & fas tota pacis regione (præter ciuitatum municipia, quæ consulum tutelæ ac præsidio subsum) regio dominati facinorosos coērcere: Vagos ac palantes corripere, nebulones ac mendicos validos, scatarios, oppresores, in vincula coniūcere, ac tormentis exploratos in iudicio capitis arcessere, quod omnia pacis quieta sint ac pacata, & ne quis iter ingressus aliquid hostile metuat. Orientales itaque insulae præcipua quidē tres sunt: quarum prima Tolæ seu Toletæ nomen est, à vñctigiis seu portorijs nomen fortia, quæ indigenæ Tol nominant. Hæc Brabantia contermina, exiguo tantum fredo discreta est, huic coniunctus est agger Marianus, vulgo *Martins-dijck*, principis Aurisensis municipium, locus amoenus atque arboribus vñdique consitus, in quibus maxima alitum præsertim ardearū copia nidulatur. Huic ad Circum obuersa est altera, cui Duvelandia nomē est, à columbarum frequentia. Hæc oppidum habet nullum mœnibus cinctum, pagos autem ac nobilium dominia nonnulla complectit. Huic rursum ad Fauonios obuerit Scaldia seu Scovren insula, nomine sumpto à Scaldi fluuij, quo parte sua Austrina alluit, cuiusque ibidem catarrhae sunt, quibus Oceano miscetur. Habet hæc in circuitu milliaria septē, olim multo maior exitit, at hodie maris sauvia diminuta, hac quantitate contenta est: tamque olim propinqua fuit Nortbeuelandia insulæ, vt vñtrique in littoribus constituti colloquentes facilissime audiri ac percipi quirent, iam spatio mari diuelluntur, tantum huic decelsit, cum altera salo penitus mergeretur. Continet hæc ciuitates duas conspicuas, quarū altera Brauershauen, in insula parte septentrionali posita est, populo ac pescatoribus prædiutibus frequens: altera Ziriz ea in Austrina insula parte, huic propemodum opposita, quæ sola ferè ex omnibus Zelandia vrbibus aquæ dulcis puto habet. Hi olim numeroſa classe instruta, non solū onerarijs nauibus, sed rostratis, & quas Holcades nominant, præter Hispaniarum ac Mauritanj longinas etiam, versus Septentrionem, oras frequentabant, Noruegian, Daniā, Rialiā, Rigam, Gedanum, Stochonianum Sueriæ, quæ nauigatio modo Amsterodam translata est, ciuitate hac rebus omnibus ad communitatem atque usum vita necessarijs cumulate fruente, ac non minus affluenter, quam cum exteris nationibus esset celebris. Sunt & alia Orientalis huius partis insulæ, sed quæ propter exiguitatem vix nomen mereatur, cuiusmodi sunt Zijp, Philips-lande, Stauenisse &c. Quæstura verò Occidentalis quam Beesterschel vocant, insula sunt, prima quidem ac omni maxima Suytbeuelandia, sic dicta, quod ante ageres extructos haud firma salis stabilitate, sed tremebunda videretur, cuius solum Austro oppositus, spaciocissimo amœnissimoque versus Flandriæ ac Brabantia oras tractu exorrecta, tametsi paucis ab hinc annis maximā iacturā passa, dimidiū iam sit angustior. Ab hac auilla est ciuitas non ignobilis Romerswalla, quam nullis excultam agris, nullis exornatā pomerijs Oceanus vñdique alluit, ita vt vñca salis negotiatione subsistat. Alterum huius insulae oppidum Borsele, eadem tempestate penitus oppressum, mari tegitur, quæ illunies Anno Christi 1532. Tertium est Gœs, quod solū remansit integrum in Aquilonia parte insula sita. Scaldis fluuij ostio, cui Scheng nomen est, alluit. Huic in Boream Nortbeuelandia apponitur, cuius oppidum est Cortkene. Hæc pro-